

Secretary to the Assembly: The title of the Bill is the Cochin Stamp Act (Amendment) Bill.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I pray that Standing Order 32 may be suspended and the Bill may be taken up for consideration.

Mr. President: Standing Order 32 is suspended.

Now the question is that the Cochin Stamp Act (Amendment) Bill be taken up for consideration.

Motion put and carried

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I pray that the Bill be taken up and finally passed.

Mr. President: Clause by clause.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): No, Sir.

Mr. President: The question is that clauses 2 to 14 of the Bill stand part of the Bill.

Motion put and carried

The question is that clause 1 stands part of the Bill.

Motion put and Carried

The question is that the schedule 1 stand part of the Bill.

Motion put and carried

The question is that the title and preamble stand part of the Bill.

Motion put and carried

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I move that the Bill be taken up and finally passed to-morrow.

Mr. E. Ikkanda Warriar (Prime Minister): I second it.

Mr. President: The question is that the Cochin Stamp Act (Amendment) Bill be taken up and finally passed to-morrow.

Motion put and carried

(c) MOTION FOR SELECT COMMITTEE

(i) The Cochin Income-tax Act (Amendment) Bill

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I move that the Cochin Income-tax Act (Amendment) Bill be read in Council.

Mr. E. Ikkanda Warriar (Prime Minister): I Second it.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, this is also one of the Bills which is being introduced to implement the proposals of the Budget which I introduced earlier in this meeting. By this Bill it is proposed to raise the income-tax and the super-tax rates to the level now prevailing in the Indian Dominion. Under section 20 of the existing Cochin Act agricultural income and the income from other sources are to be assessed separately and different rates of tax are fixed for these two classes of income. By this Bill it is proposed to do with the separate assessment and with the separate rates. These proposals involve slight amendment to the body of the Act and the adoption of the schedule in the Act.

മിസ്റ്റർ കോടനാട്ട് നാരായണൻനായരുമിപ്പാട്: സർ, ഈ ബില്ലിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കു ചില സംശയികൾ പറയുവാൻണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നും രണ്ടു സംശയികളാണ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതു് ഇന്നിവിടെ നിലവിലുള്ള ആദായനികുതിതോതു് ഇന്ത്യായൂണിയനിൻ നിലവിലുള്ളതോതിന്റെ സമമാക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. രണ്ടാമത്തേതു് കാഷികാദായനികുതി തോതിലും മേൽത്തരം വവസ്ഥയങ്ങളിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്ന ആദായത്തിന്മേലും ചുമത്തുന്ന നികുതികൾ ഇന്നു നിലവിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. അതായതു് കാഷികാദായത്തിൽനിന്നും കുറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള റേററാണ് ഇന്നുള്ളതു്. ആ റേററു് ഇല്ലായ്മ ചെയ്തു് ഒരുപോലെ ആക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഈ തത്വത്തോടാണ് എനിക്കു പ്രധാനമായി ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതു്. കാഷികാദായത്തിന്മേൽ ചുമത്തുന്ന നികുതി മറു് ആദായങ്ങളിൽ ചുമത്തുന്ന നികുതിയേക്കാൾ തണുത്തതരത്തിൽ ആയിരിക്കണമെന്ന തത്വം ഇവിടെ നിലവിലുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല കാഷികാദായനികുതി നിലവിലുള്ള ഇന്ത്യാൻ പ്രോവിൻസുകളിലും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. അടുത്തകാലത്തു് മദിരാശിസംസ്ഥാനത്തിൽ കാഷികാദായനികുതി ചുമത്തണമെന്നു രാജാചെയ്യുണ്ടായി. ആ ആലോചനയെ പുരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ബിൽ കൊണ്ടുവരികയും അതു് ഫോർട്ടു് സെൻറു് ജോർജ്ജ് ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

അതിൽ ഏറ്റവും വലിയ നികുതിതോത് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് ഉറപ്പിക്കു നാലണമാത്രമായിരുന്നു. മറ്റു ആദായനികുതിയിലും എത്രയോ കൂടുതലാണെന്നു ബഹുമാനപ്രമേയർമാർക്കു അറിയാമല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ആ ബിൽ അനുസരിച്ച് ഒരാൾക്കു അയ്യായിരത്തിൽ കൂടുതൽ വരുമാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നികുതി ചുമത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതിൽ മറ്റു ആദായങ്ങളിൽനിന്നു നികുതി കണക്കാക്കുന്നത് വ്യത്യസ്തനിലയിലാണിരിക്കുന്നത്. ഈ തത്വം അംഗീകരിക്കുവാൻ പ്രധാനകാരണങ്ങളുണ്ട്. കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതി മറ്റുതരം ആദായനികുതിയേക്കാൾ ഒരു രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യത്യാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു തരത്തിൽ ഡബിൾടാക്സേഷൻ ആണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ആദ്യമായി ഭൂമിയെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ജന്മി, കുടിയാൻ മുതലായ എല്ലാവരും ലാൻഡ് റവന്യൂ കൊടുക്കണം. അതിനേൽ തന്നെയാണ് വീണ്ടും ആദായനികുതി എന്നതരത്തിൽ മറ്റൊരു നികുതിക്കുകൂടി തങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കുന്നത്. അത് ഒരു തരത്തിൽ ഡബിൾ ടാക്സേഷൻ ആണെന്നാണ് പറയേണ്ടത്. ഇത് ടാക്സേഷന്റെ തത്വത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നു ധനശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരായ എന്റെ മാന്യസുഹൃത്തുക്കൾക്കറിയാമല്ലോ. പിന്നീട് ഒരു സംഗതികൂടിയുണ്ട്. വ്യവസായം മുതലായവയിൽനിന്നു അതാതു വ്യവസായികൾക്കു പുഷ്പമായ ലാഭം കിട്ടുവാൻ ഇടവരുന്നുണ്ട്. കൃഷിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായ കൃഷിക്കാർക്കും ജന്മികൾക്കും അവരുടെ ഉല്പന്നമായ നെല്ലിനു ഇന്നത്തെ മാർക്കറ്റിൽ കിട്ടേണ്ടവില കിട്ടുന്നില്ല. അതായതു കൺട്രാക്ട് വില അതിന്റെ മാർക്കറ്റ് ഒരു വിധം കൃത്രിമമായ നിലയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. മറ്റുതരം വ്യവസായശാലകളിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന സംസ്കൃത സാധനങ്ങളിൽ അല്പം ചിലവെടുത്ത് മറ്റൊന്നിന്നും മിക്കവാറും ഈ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. അവർക്കു അതാതു സാധനങ്ങളുടെ മാർക്കറ്റനുസരിച്ചുള്ള വില കിട്ടുന്നുണ്ട്. ആ നിലക്കു കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതിയുടെ റേറ്റു മറ്റു ആദായനികുതിയിലും താണതോതിൽ കണക്കാക്കണം. ഇവിടെ കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതി ആദ്യമായി ചുമത്തിയത് 1947 അവസാനത്തിലാണ്. അന്നു ആദ്യം ഒരു തരത്തിൽ ബില്ലുവരുത്തിച്ചിട്ടു എങ്കിലും പിന്നീട് അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റി കൂടുകയും അതിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചാണ് ആ ബിൽ പാസായത്. ആ കമ്മിറ്റി രണ്ടു തരം നികുതികളും ഒരേതരത്തിൽ കണക്കാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതി താഴ്ന്ന റേറ്റിലേ കണക്കാക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നും ഉള്ള ഒരു തത്വം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നുതന്നെയല്ല കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതി വരുന്ന അവസരത്തിൽ നിലനികുതി കുറയ്ക്കണമെന്നും ആ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. റിപ്പോർട്ട് എന്റെ കൈവശമുണ്ട്. ഈ കാര്യവും ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്.

പിന്നെ മറ്റൊരു ധാരണ ബഹുമാനപ്രമേയർമാർക്കു ഉണ്ടായേക്കാം, ജന്മിമാരെല്ലാം വലിയ ധനവാന്മാരാണല്ലോ എന്ന്. അവർ ഒരു വിധം സുഖമായിട്ട് ജീവിക്കുന്നവരാണെന്ന് ഒക്കെ വിചാരം ഉണ്ടാകാം. എന്നാൽ ഇവരെക്കാൾ ഒക്കെ വലിയ ജന്മിമാർ വേറെയുണ്ട്. ആ നിലവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഇവരെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക തരക്കാരായിട്ടുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിനു പരിപൂർണ്ണമായ ശക്തിയുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തിലെ വിവിധതരക്കാരായ ആളുകൾക്കും കഴിയുന്നതും അസഹ്യതയില്ലാത്തവിധത്തിൽ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകേണ്ടതായ ചുമതല ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യത്തിൽ എല്ലാവരോടും ഒരേതരത്തിലുള്ള നീതി പാലിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ തങ്ങൾക്കു ഇതുകൊണ്ട് ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിനിടവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈവക കാര്യത്തിൽ പലതും ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇത് ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റി മുഖേന ആലോചിക്കുന്നതായിരിക്കും ഏറ്റവും നന്നായിരിക്കുക എന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കുണ്ട്. ഈ നിലയിൽ ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ എനിക്ക് നിവർത്തിയില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പതിനഞ്ച് കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് കാഷ്വലൈസേഷൻ നികുതിയെക്കുറിച്ച് ആദായനികുതി നടപ്പിൽ വരുത്തിയപ്പോൾ, ആദായനികുതിയും വിലനികുതിയും കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ട് വരുമെന്ന് ആരും ധരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കച്ചവടക്കാർ എത്ര സമ്പാദ്യമുള്ളവരായിരുന്നാലും ശരി, അവർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണാധിപതിയെക്കുറിച്ച് കൊടുക്കേണ്ടതായ നികുതി അത് ഒന്ന്

[Mr. C. V. Iyyu]

മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ അത് ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം നികുതിയുടെ തോത് വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു, അവസാനം സൂപ്പർ ടാക്സ് (Super-Tax) എക്സസ് പ്രോഫിറ്റ് ടാക്സ് (Excess Profit Tax) കൈ നട്ടപ്പിൽ വരുത്തി. എന്നാൽ അത് സാധാരണ മനുഷ്യനെ അത്ര അധഃപതിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ആ നികുതി അയ്യായിരം ഉറപ്പികയിൽ കൂടുതൽ വരുമാനമുള്ളവരെമാത്രമേ ബാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനീമെമ്പർ പറഞ്ഞുമാതിരി ഇതിനെല്ലാം വിപരീതമായി രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള കണക്കുകൂട്ടി നികുതി തീട്ടപ്പെടുത്തുകയും, രണ്ടിലും വെച്ചേറെ നികുതി കണക്കാക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കൃഷിയിൽനിന്നും മറ്റും മൂവായിരം (൩ ൦ ൦ ൦) ഉറപ്പികവരവുള്ള ഒരാൾ ഈ നികുതി കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ആദായനികുതി ഭേദഗതി ബിൽകൊണ്ട് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സ്ഥിതി പരിപാലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ നാട്ടിലെ താഴെയുള്ള, ഇടത്തരക്കാരായ എല്ലാ ആളുകളും ഈ നികുതിക്ക് വിധേയരായും. ഒരു ഏക്കറോ, രണ്ടു ഏക്കറോ സ്ഥലമുള്ള ഒരാൾക്ക് കടിയിരിപ്പ് സ്ഥലം കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണെങ്കിൽ അധികവും കവണ്ടുണ്ടായിരിക്കും. പിന്നെ ചിലപ്പോൾ കുറച്ച് തെങ്ങും, കുറെ കുത്തുമായും ഉണ്ടായേക്കാം. തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണെങ്കിൽ രണ്ടു മൂന്നു ഏക്കർ സ്ഥലമുള്ള ഒരാൾക്ക് മൂവായിരം ഉറപ്പിക വരവുണ്ടായാൽതന്നെ അയാളുടെ കുടുംബചിലവിന് മതിയാവുകയില്ല. അപ്പോൾ ഈ നികുതി കൊണ്ട് കൂടുതലായിട്ട് വിഷമം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അത്തരക്കാർ ലോവർ മിഡിൽ ക്ലാസ്സിനാണ്. ഫയർ മിഡിൽ ക്ലാസ്സ് എന്ന് വിചാരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഈ രാജ്യത്തിൽ ശതമാനവും ലോവർ മിഡിൽ ക്ലാസ്സ് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ആളുകൾ എഴുപത്തിയഞ്ച് ശതമാനവും ആണ് ഉള്ളത്. അപ്പോൾ ഈ നിലവെയ്യുന്നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കഷ്ടിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മയ്യോദക്കാരനായ ഒരു സാധാരണക്കാരനേപ്പോലും ഈ നികുതിയുടെ ഭാരം താങ്ങുവാൻ വഹിയാത്തതായിത്തീരുന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെ കാഷ്ചികാരായ നികുതിക്ക് വിധേയരായ കഷ്ടക്കര ഭൂനികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ഈ ബില്ലിൽ ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെ എല്ലിച്ചു ടി കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞ ശേഷം ഈ സഭയിൽ വീണ്ടും കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്താൽ മതി. എന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ഒ. ടി. ഇനാതു: സർ, ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ എന്റെ ബസ്സററ് വിമർശനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതു ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങൾ മറ്റു രാജ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ വളരെ കുറവാണ്. ഇതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ തക്ക ശേഷിയും പ്രാപ്തിയും പരിജ്ഞാനവും മൂലധനവും ഉള്ളവർ നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ രാജ്യത്ത് വളരെ കുറവാണ്. അന്യ രാജ്യത്തുനിന്ന് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇവിടെ വന്ന് വാണിജ്യവ്യവസായം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അവർക്ക് പല ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്ത് അവരെ ആകർഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാതെ വെറും ക്ഷണിതംകൊണ്ടു മാത്രം അവർ ഇളകുന്നതല്ല. ആനുകൂല്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ടത് ആദായനികുതി ഇളവുചെയ്യുകയാണ്. ഈ തത്വം മനസ്സിലാക്കിയാണ് ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ദിവാൻജിമാർ, എത്ര പണത്തിന് അത്യാവശ്യം കണ്ടിട്ടും, ആദായനികുതി വിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ കുറവായി ഇവിടെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ആ തത്വം നാം തുടരേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ മാത്രമേ നാട്ടിൽ വാണിജ്യവ്യവസായം വർദ്ധിക്കുകയും തൊഴിലാളികൾക്ക് തൊഴിൽ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുകയുള്ളൂ. മുതലാളിമാർ പണം ഇറക്കി വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ട് (Risk) തൊഴിൽ നടത്തി കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽനിന്ന് സിംഹഭാഗവും നികുതി കൊടുത്ത്, ഗഡുവുപള്ളി വകക്കുപോലും വക നിറുതുവാൻ ശേഷിപ്പില്ലാതെ വരുന്ന ഈ നികുതി വർദ്ധനവു ഭയപ്പെട്ട് രാജ്യത്തിനകത്തുനിന്നോ, പുറത്തുനിന്നോ പുതിയ വ്യവസായങ്ങൾക്കായി ആരും പുറപ്പെടുന്നതല്ല; ഉള്ളതു തന്നെ നിറുത്തേണ്ടതായും വരും. നേരേമറിച്ചു നികുതിയിൽ കുറച്ച് ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഉള്ളപക്ഷം വ്യവസായങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിലേക്കു പണം കൂടുതൽ നികുതിയായി പലതുളളി, പെരുവെള്ളം എന്നപോലെ കിട്ടുകയും ചെയ്യും. ഇത്ര വലിയൊരു നികുതിവർദ്ധനവ് നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഒരിടത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുറച്ചുകൂടി നാം ക്ഷമിച്ചു ഇതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ലപോലെ ചിന്തിച്ചതിനു ശേഷം ഈ ബില്ലു്

പാസാക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു് എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* **Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law):** Sir, I can assure the Hon'ble Member, Mr. Nambudiripad, that Government do not propose to use the strength of its majority to carry bills through this Assembly. We shall always be prepared to discuss the matter and look into the merits of each question. After all, Government's look out is to see that the interest of every section of the public is looked after and therefore, Government will always be prepared to hear the view point of other parties also. There need be absolutely no anxiety on that question. The Hon'ble Member representing Jenmis was himself a member of the Standing Finance Committee and I hope he was aware of the anxiety of Government to see that Justice is done to all parties in such matters.

Now, coming to the merits of the question raised by the Hon'ble Member Mr. Nambudiripad, I do not deny that there are considerations some of which strongly support the provisions of this bill and there are considerations contra also. I do not deny that. It was pointed out e. g., that in Travancore land revenue is only nominal with the introduction of agricultural income-tax. But at the same time it must not be forgotten that the total land revenue of our State is only 12 lakhs. That amount was fixed, I think, in the year 1080, about 40 years ago. Although at the time of the revenue settlement it was contemplated that there would be a resettlement after about 30 years no such re-settlement has taken place. Anybody, who knows anything about the change in the value of money that has taken place in the period of these 44 years, I hope, will agree with me that a land revenue which was fixed at a total of Rs. 12 lakhs 44 years ago will not be a proper tax to be levied from the land holders in the year 1124. That is a very strong reason which supports Government in making some additional levy from the holders of land in our State.

Again, at the time of the settlement in 1080 land tax was computed in a way that the least injury or hardship will be caused to the pattadars of the State. An experimental operation for about three years was conducted throughout the State. The net, paddy income and other income from each plot of land was computed. Half of that was reckoned as the *Pandaravaka* revenue towards the State. The price of paddy was fixed at 4 annās 7 pies per para and the value so obtained was fixed as the *Pandaravaka* assessment of each plot of land. The matter did not stop there. With respect to other kinds of lands, e. g., *puravaka* as Jenm land is known in the revenue records, in the matter of *puravaka* land, if they are gardens, tax was fixed at 1/4th the *pandaravaka* assessment, and in the case of wet lands it was fixed at half the *Pandaravaka* assessment. I hope that these being the facts, any member of this House will agree with me that now when the value of money has gone down very much, the land revenue fixed in the year 1080 will not be the proper return which Government must get from the landholders of the State. That, according to me, is a very strong reason for introducing agricultural income-tax. After all, agricultural income-tax is not new in our State. As was pointed out it was first introduced in Karkadagam 1122 and being a first levy Government, of course, adopted a halting policy in fixing purposely the rate of agricultural income-tax lower than that of income-tax from non-agricultural income. But it must be remembered that the land revenue payable by each assessee is reduced from his income, that is to say, in computing the income on which assessment is made land revenue is reduced from the total income and then alone the tax is levied. As I said, therefore, there is a very strong case for levying agricultural income-tax. But the question is raised that the rate should be lower than in the case of tax on other incomes. I must submit that in the case of certain landholders at least, probably there is nothing wrong if Government consider that they are investors in land and their income is not different from the income of other industrialists. But in the case of agriculturists it may be difficult for Government to make a very nice distinction between these two types of landholders. Anyhow, I am going to move that the Bill be referred to a Select Committee and a more detailed examination of the provisions of the Bill will be possible at the Select Committee stage.

The Hon'ble Member representing Industries and Commerce stated that unless income tax is levied at a rate lower than what it is in the Indian Union, industrialists may not come to Cochin and it was a deliberate policy of previous administrators when they kept the income-tax levels in Cochin lower than what they were in other parts of India. But I must say this. In this Bill there are provisions to encourage new enterprises. Probably, the Hon'ble Member

* Speech not corrected by the Hon'ble member.

[Mr. P. Govinda Menon]

did not notice that. In the case, e. g., of new buildings to be constructed in the year 1124 the amount spent for that purpose will be income-tax free. That has been purposely done by Government to encourage building programmes in the State. With respect to new industries it is always possible for Government to give encouraging concessions so that industries may grow up here. Beyond that, probably, it is unwise to keep income-tax levels in Cochin lower than in the Indian Union. I think that in the course of a few months rather than years income-tax level in every part in India will be the same. The deliberate policy of administrators in certain Indian State of either not levying any income-tax or levying income-tax at a level lower than the Indian level has been condemned in very high quarters. In the latest report on the matter, viz., the Sirkar Committee Report, this policy has been condemned. It has been stated to be injurious both to the Indian States and to the Union Territory and to industries as well because to bolster up industries in artificial surroundings and conditions will in the long run be injurious to industries themselves. Therefore, I must say that the statement that because we raise our income-tax levels to the levels available in the Indian Union business will suffer in Cochin, that is a matter which I cannot accept. We are coming only to the same level as in the Union Territory. On the other hand, several businessmen who have got business both in Cochin and in the Union Territory have told me that this change will be very convenient to them, this system of having different levels of income-tax in different territories is inconvenient to them—that is what I heard about it. In any event, I believe that I will be committing a foolish act in not raising as much revenue as possible by raising the income-tax level in Cochin to the Union level. After all, we don't go further, we cannot go further and if we go further that will be ruinous to us.

These are the only things which I have to say to the few points raised by the Hon'ble Members representing commerce and landholders and also the Hon'ble Member for Kunnankulam.

Question put and carried.

Secretary to the Assembly: The title of the Bill is the Cochin Income-tax Act (Amendment) Bill.

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I move that the Cochin Income-tax Act (Amendment) Bill be referred to a Select Committee consisting of:—The Mover, Messrs. P. K. Krishnankutty Menon, A. K. George, K. Balakrishna Marar, T. K. Kunhappan, Kodanat Narayanan Nambudiripad, M. R. Velappan, K. A. Achuthan, and O. T. Inasu. I think, sir, that the report has to be submitted tomorrow.

Question put and carried.

Mr. President: The report is to be submitted by tomorrow.

(ii) The Cochin Sales Tax Act (Amendment) Bill

Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law): Sir, I move that the Cochin Sales Tax Act (Amendment) Bill be read in council.

Mr. E. Ikkanda Warriar (Prime Minister): I second it.

***Mr. P. Govinda Menon (Minister for Finance and Law):** Sir, this is the third bill that I am moving today in order to implement the Budget proposals. The main object of this Bill is to raise the rates of sale-tax to the levels prevailing in the Madras Province, i. e., three pies for every rupee on the total turn-over of a dealer. As in the Madras Province it is proposed that goods such as motor vehicles etc., shall be subject to some additional tax. Generally the Bill is to amend our Sales Tax Act on the lines of the Madras Act.

I wish at this stage to point out some of the features of the Bill which it is necessary that both the Members of this House and public ought to know. I draw attention to clause 4 of the Bill in which the tax is referred to.

4. (1) Subject to the provisions of this Act.—

(a) every dealer shall pay for each year a tax on his total turnover for such year; and

(b) the tax shall be calculated at the rate of three pies for every rupee in such turnover".

Then additional taxation in the case of certain luxury articles are referred to:—

"Subject as aforesaid, the sale of any of the goods mentioned below shall be subject to a tax at the rate specified in respect thereof, at such single point in the series of sales by successive dealers as may be prescribed; and the tax shall be paid by the dealer concerned on his turnover in each year relating to such goods and shall be in addition to the tax to which he is liable under sub-section (1) on his total turnover for the year".

And the goods mentioned there are

Speech not corrected by the Hon'ble member.